

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 22. apríla 2009 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Kanderu a sudcov JUDr. Pavla Tomana a JUDr. Pavla Farkaša v trestnej veci proti obvinenému **J. G.** pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 4 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 o dovolaní obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 8 To 57/2007 zo dňa 10. marca 2008 rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného **J. G.** **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Košiciach podľa § 258 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. zrušil výrok o treste a spôsobe jeho výkonu rozsudku Okresného súdu Michalovce sp. zn. 1 T 150/2005 zo dňa 18. apríla 2007, ktorým bol obvinený **J. G.** uznaný vinným zo spáchania trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 4 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 na tom skutkovom základe, že

dňa 12. marca 2005 o 02.20 hod., po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov s hladinou 0,60 mg/l (1,25 ‰) alkoholu v dychu, po štátnej ceste I/50, z M. smerom do S. viedol osobné motorové vozidlo zn. BMW 530 D, ev. č. S., pričom v obci Z., na priamom úseku cesty, v dôsledku opilsti a nedovolenej a neprimeranej rýchlosti jazdy najmenej 114,582 km/h vedenie vozidla nezvládol, s týmto na zľadovateľom povrchu vozovky dostal šmyk, zišiel z vozovky po pravej strane na spevnený odbočujúci pruh k zastávke autobusu, kde pravým bokom vozidla narazil do stĺpa telefónneho vedenia upevneného na betónovej pätky, ktorý zlomil, následne narazil do kovovej konštrukcie budy autobusovej zastávky a do plotu rodinných domov č. X., A. P. a č. X. majiteľa P. H., odkiaľ vozidlo odhodilo späť na vozovku, kde ostalo stáť priečne, cez obidva jazdné pruhy kolmo na os vozovky väčšou

časťou v protismernom jazdnom pruhu. Pri dopravnej nehode spolujazdkyňa na prednom sedadle vozidla, I. H., nar. X. utrpela vážne zranenia, na následky ktorých toho istého dňa o 02.45 hod. zomrela. Ďalšia spolujazdkyňa vezúca sa v motorovom vozidle, L. J., nar. X., pri nehode utrpela zranenie trieštivú zlomeniu prvého driekového stavca s posunom úlomkov do miechového kanála, zlomeninu II.-IV. priehlavkovej kosti pravej nohy v oblasti bázy, vykĺbenie Lifrancovho kĺbu, t.j. kĺbov medzi priehlavkovými a predpriehlavkovými kosťami pravej nohy s otvorením navonok a tržnú ranu na ľavom predkolení s dobou liečenia a práceneschopnosti do 5. októbra 2005, za čo mu bol uložený podľa § 224 ods. 3, ods. 4 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 trest odňatia slobody vo výmere 44 (štyridsaťštyri) mesiacov so zaradením pre výkon trestu do I. (prvej) nápravno výchovnej skupiny (§39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006).

Súčasne mu bol uložený podľa § 49 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 trest zákazu činnosti riadenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu v trvaní troch rokov.

Podľa § 229 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 súd poškodených s nárokmi na náhradu škody odkázal na konanie vo veciach občianskoprávných.

Krajský súd potom na základe § 259 ods. 3 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 podľa § 224 ods. 3, ods. 4 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 s použitím § 40 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 uložil obvinenému trest odňatia slobody vo výmere dvoch rokov, pričom výkon trestu mu bol podľa § 58 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., § 59 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 podmienčne odložený na skúšobnú dobu v trvaní piatich rokov a súčasne mu uložil aj trest zákazu činnosti riadenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu v trvaní štyroch rokov.

Obvinený J. G. podal prostredníctvom obhajcu proti rozsudku krajského súdu dovolanie, uplatniac dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., teda s odôvodnením, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

V odôvodnení dovolania obvinený prezentoval názor, že Krajský súd v Košiciach vykonané dôkazy nevyhodnotil správne, pretože jeho rozsudok vychádza zo záveru opretého iba o jeden dôkaz, a to znalecký posudok znalca MUDr. M. S., ktorý sa nezaoberal otázkou

príčinnej súvislosti medzi stavom po požití alkoholu a príčinou dopravnej nehody a neurčil ani rozsah jeho ovplyvnenia alkoholom. Týmto dôkazom nebola vyvrátená jeho obhajoba založená na tvrdení, že v danej konkrétnej situácii by došlo k dopravnej nehode, aj keby nemal požitý žiadne alkoholické nápoje, pretože na zľadovatenom povrchu vozovky pri rýchlosti 114,582 km/hod. nebolo možné zvládnuť vedenie vozidla a zabrániť šmyku a následnému nárazu. Je síce pravdou, že dokazovanie bolo vykonané aj výsluchom znalca z odboru cestnej dopravy Ing. P. H., avšak tento sa zaoberal iba príčinou dopravnej nehody z technického hľadiska a otázkou možnosti jej odvrátenia.

Pri správnom posúdení skutku mal byť tento kvalifikovaný ako trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 201 písm. d/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006.

Z uvedených dôvodov obvinený navrhol aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach zrušil a vec vrátil tomuto súdu aby ju v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Okresná prokurátorka v Michalovciach vo svojom písomnom vyjadrení k dovolaniu obvineného v podstate uviedla, že napadnutý rozsudok v časti výroku o vine obvineného považuje za zákonný, podľa jej názoru nie sú dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. splnené, a preto navrhla aby dovolací súd dovolanie obvineného odmietol. Súčasne sa stotožnila s podnetom Generálneho prokurátora Slovenskej republiky na podanie dovolania proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach v časti výroku o treste.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predovšetkým skúmal či má podané dovolanie všetky obsahové a formálne náležitosti, či je prípustné, a či bolo podané oprávnenou osobou a pritom dospel k nasledujúcim záverom:

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolaním možno napadnúť len právoplatné rozhodnutie súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená. V posudzovanom prípade je napadnutým rozhodnutím rozsudok Krajského súdu v Košiciach ako súdu odvolacieho, ktorým bol odsudzujúci rozsudok prvostupňového súdu (ktorým bol obvinený uznaný vinným a bol mu uložený trest), zrušený len v časti výroku o treste.

Proti takémuto druhu rozhodnutia je dovolanie prípustné. Dovolanie bolo podané obvineným prostredníctvom obhajcu, bolo preto podané osobou oprávnenou podľa § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 Tr. por. .K podaniu dovolania došlo na Okresnom súde Michalovce, t.j. v mieste podľa § 370 Tr. por.

V dovolaní musí byť ďalej uvedené, z akých dôvodov je rozhodnutie napadané, tak aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozhodnutie napáda a aké chyby sa vytykajú rozhodnutiu alebo konaniu, ktoré rozhodnutiu predchádzalo. Obvinený poukazuje na dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., teda, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Obvinený dovolacími námietkami spochybňuje správnosť vyhodnotenia vykonaných dôkazov zo strany okresného a krajského súdu, v dôsledku čoho došlo k pochybeniu pri vyhodnotení príčinnej súvislosti medzi riadením motorového vozidla pod vplyvom alkoholu a vznikom dopravnej nehody a jej následkami. Domáha sa v konečnom dôsledku zmeny právnej kvalifikácie na trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. v súbehu s trestným činom ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 201 písm. d/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, s poukazom na to, že jeho alkoholické opojenie nemalo žiaden vplyv na vznik a priebeh predmetnej dopravnej nehody, pretože bez ohľadu na túto skutočnosť by k nej došlo.

Pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolací súd preskúmal, či v predmetnom prípade rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia: správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemohol skúmať a meniť.

Obvinený sa v odôvodnení svojho dovolania prevažne zaoberal analýzou dôkaznej situácie, najmä rozborom niektorých jednotlivých dôkazov a namietal správnosť ich vyhodnotenia.

V danej súvislosti predovšetkým treba zdôrazniť, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných väd, ale nie na revíziu skutkových zistení ustálených súdmi prvého a druhého stupňa, ani

k preskúmvaniu nimi vykonaného dokazovania. Dovolanie má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, prípadne korigovať len odvolací súd (§ 322 ods. 3, § 326 ods. 5 Tr. por.). Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúmvanie všetkých rozhodnutí súdov druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy, bez toho aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. Na objasnenie okolností potrebných na rozhodnutie o dovolaní, môže vykonať dovolací súd potrebné vyšetrovanie len v obmedzenom rozsahu podľa § 379 ods. 2 Tr. por. Preto možnosti podania dovolania musia byť obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

Preto pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy prvého a druhého stupňa. V trestnej veci obvineného J. G. to teda znamená, že pre dovolací súd je rozhodujúce skutkové zistenie, podľa ktorého obvinený spáchal skutok tak, ako je uvedené v rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými skutkovými závermi sa stotožnil aj odvolací súd. Tieto skutkové okolnosti obsiahnuté v popise skutku potom poskytujú spoľahlivý podklad pre naplnenie všetkých zákonných znakov trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 4 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, zo spáchania ktorého trestného činu bol obvinený uznaný vinným.

Aj podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súdu dovolacieho na základe výsledkov dokazovania jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností bolo preukázané, že obvinený v inkriminovanom čase riadil osobné motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu, (s mierou alkoholu v krvi v čase nehody 1,25‰), v dôsledku čoho jazdiac nedovolenou a neprimeranou rýchlosťou na zľadovatej vozovke, spôsobil dopravnú nehodu, následkom ktorej došlo k usmrteniu I. H. a k ťažkej ujme na zdraví L. J.

Niet žiadnych pochybností o tom, že vznik dopravnej nehody bol v príčinnej súvislosti s mierou alkoholického opojenia obvineného. V tomto smere sú závery znaleckého dokazovania znalca z odvetvia súdneho lekárstva MUDr. M. S. a znalca z odboru cestnej dopravy Ing.

P. H. celkom jednoznačné a nespochybniteľné a okresný i krajský súd tieto dôkazy vyhodnotili dôsledne a správne. Vyššie uvedeným konaním sa obvinený nepochybne dopustil trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 4 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006.

Z uvedeného je zrejmé, že v rozsahu námietok obvineného, nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného J. G. na neverejnom zasadnutí odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave, dňa 22. apríla 2009

JUDr. Jozef K a n d e r a , v. r.
predseda senátu

Vypravoval: JUDr. Pavol Farkaš

Za správnosť vyhotovenia: Kristína Cíhová